

Merr soll nix ännern

Wie isch in de vorsch Woch de Karl in de Kolonnade getroffe habb, ei doo hodder gleich uff mich oigeredd: Honnes, waaßde, isch waaß nitt iwver was isch in dere Woch, also su zwische de John, noochdenke soll.

No ja, saach isch, dess iss doch oofach. Du dust noochdenke iwver dess wassde ess gonse Johr iwver falsch gemacht host unn iwver dess, wassde im neie Johr gern besser mache deest, also wassde ännern willst.

Was sollen dess?, hott de Karl doo gefaucht, was soll isch donn falsch gemacht hawwe im letzde Johr? Unn was soll isch ännern?

Ei dess waaß isch doch nitt, habb isch gesaad, dess mussde doch sellwer wisse.

Doo hott mich de Karl gons schee gestumbd unn nochemol gefroochd: Was habben isch falsch gemacht, heh?

Au, saach isch unn reib moin Arm, dess Stumbe war e bissi fest. Awver isch habb doch nor gemoond, dassde villeischd ...

... dass isch vill falsch gemachd habb unn dass isch was ännern misst. Genau dess moonsde doch, odder? De Karl war jetz rischdisch vies.

Heer jetz uff, saach isch, es longt, weil isch mach dess halt su, noochdenke iwver moi Fehler und doodriwver, was isch besser mache kennt.

Du konnsd dess aach mache, knorrt de Karl, bei dene ville Fehler die wo du host.

Isch habb moi Gesicht verzooche. Ah ja, isch soll vill Fehler hawwe? Was ferr donn?

Dess saach isch nitt, seet de Karl, du dust merr joo aach nitt moi Fehler saache.

Isch habb moin Kobb geschiddeld. Weil dess mussde doch sellwer wisse, Karl, awver villeischd hosde joo koo Fehler unn doo brauchdsde dich aach nitt ze ännern.

Doo hodder mich schebb oogeguggd. Waaßde Honnes, mir kimmts vor, als häddsde medde Paula geschwätzt unn die hädder was verzählt. Su isses doch, odder?

Longsom habb isch Zorn kriecht. Isch habb nitt medde Paula geschwätzt, schunn long nimmi unn schunn garnitt iwver dich.

Ah ja, seet doo de Karl, ei iwver was dusde donn medde Paula schwätze, wennde medde Paula schwätze dust?

Ei, saach isch, isch frooch donn wies ihr gehe dut unn was du grad mächst.

Also dusde doch iwver mich schwätze. Dess hosde grad gesaad, Honnes.

Ja, saach isch. Nor um ze wisse, obde kronk odder gesund bist, ob doi Schmerze im Boo ewegg sinn unn ob de widder mol beim Dokter gewese bist, su Sache halt.

Unn warum dusde mich dess nitt frooche?, frächt de Karl.

Isch habb widder de Kobb geschiddeld. Du lässt mich joo nitt dezu kumme, weilde Krach mett merr oofonge dust. Wie duts derr heit gieh, Karl?

De Karl hott sich erumgedrehd unn seet noch: Dess häddsde frieher frooche solle. Unn im Fortgieh hodder de Mittelfinger vunn soine rechte Hond hoch ausgestreckt.

Su enn Simbel, hott koo Fehler unn will nix ännern, habb isch laut gesaad unn doo heer isch: Moonsde de Karl? Weil grad in dem Aacheblig war die Paula aussem Rewe kumme unn war newer merr. Lossen gieh, seet se, awver waaßde aach, warum de Karl vunn Fehler unn ännern nix heern will? Der hott dreissisch Johr long die sellwe Lottozahle gespild unn korrz vor Weihnachte hodder onnern Zahle genumme. Hädder die alde gelosse, hädde merr vill Geld kriecht. Unn de Karl wollt doch immer mol meddem Schiff zu dene Pinguine in de Antarktis, dess hädde merr uns donn leisde kenne.

Eiern Honnes